

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a Bárándy és Társa Ügyvédi Iroda (ügyintéző: dr. Karsay Ferenc) által képviselt felperesnek főosztályvezető jogtanácsos által képviselt Egészségbiztosítási Pénztár, mint a Regionális Egészségbiztosítási Pénztár jogutódja alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 11.M.418/2009. szám alatt indított és a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2009. szeptember 8-án kelt 11.M.418/2009/6. számú ítéltével befejezett perében a jogerős ítélet ellen az alperes részéről benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 11.M.418/2009/6. számú ítéletét hatályon kívül helyezi és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen az alperesnek 15 nap alatt 20.000 (Húszezer) forint együttes elsőfokú bírósági és felülvizsgálati eljárási költséget.

Az elsőfokú bírósági és a felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Dr. T. Zs. - aki 2005. március 1-től a Bt. beltagja és 2007. január 15-ig heti 36 órát meghaladó foglalkoztatás mellett munkaviszonyban

állt az S. Rt. munkáltatóval - 2007. január 16-tól 2007. április 15-ig táppénzes állományban volt és részére mindkét jogviszony figyelembevételével az egészségbiztosítási pénztár 2,594.515 Ft táppénzellátást folyósított.

A Megyei Egészségbiztosítási Pénztárszám alatt a Bt-t 67.873 Ft táppénz hozzájárulás megfizetésére kötelezte foglalkoztatót terhelő táppénz hozzájárulás címén. A foglalkoztató fellebbezése folytán eljáró Egészségbiztosítási Pénztár 2008. július 20-án keltszámú másodfokú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

Indokolásában utalt a kötelező egészségbiztosítás ellátásairól szóló 1997. évi LXXXIII. törvény (Ebtv.) 43. § és 46. §-ában, továbbá a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény (Tbj.) 44. §-ában írt rendelkezésekre. Társas vállalkozónak minősült dr. T. Zs. a bt-nél fennállt biztosítási jogviszonyára figyelemmel és ezért állapított meg és utalt ki részére az egészségbiztosítási pénztár a bt-nél fennállt jogviszonya miatt is 203.617 Ft táppénzkülönbözetet. Erre figyelemmel pedig köteles a Tbj. 5. § (1) bekezdés f) pontja és a 19. § (5) bekezdése szerint a foglalkoztató a táppénz egyharmadát hozzájárulás címén megfizetni.

A határozatot a fizetésre kötelezett foglalkoztató keresettel támadta meg a munkaügyi bíróság előtt és annak hatályon kívül helyezését, a fizetési kötelezettség alóli mentesítését kérte. Hivatkozott arra, hogy 2006. július 1-jétől a gazdasági társaságokról szóló 2006. évi IV. törvény (Gt.) változott, ehhez képest az alperes ezt a módosítást nem követte. Utalt a Gt. 91. § (2) bekezdésében írt rendelkezésre és arra, hogy a vitatott időpontban a bt. tagság önmagában a biztosítási kötelezettséget nem alapozta meg.

Az alperes a kereset elutasítását kérte fenntartva határozata ténybeli és jogi indokait.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 11.M.418/2009/6. számú ítéletével az OEP 2008. július 20-án keltszámú határozatát - az alperes 2008. május 14-én kelt elsőfokú határozatára is kiterjedően - hatályon kívül helyezte és az alperest perköltség fizetésére kötelezte.

Az ítélet indokolásában megállapította a munkaügyi bíróság, hogy az alperes a határozatát arra alapozta, hogy a perbeli keresőképtelenségi időszakban dr. T. Zs. a felperesnél társas vállalkozóként volt biztosított, s a felperest emiatt terheli a kifizetett táppénz után a hozzájárulási összeg megfizetése. A bíróság osztotta a felperes keresetében kifejtett álláspontját, azt, hogy az alperes elmulasztotta figyelembe venni a 2006. július

1. napjától bekövetkezett jogszabályváltozásokat. Kiemelte a Gt. 91. § (2) bekezdésének rendelkezését, amely szerint nem minősül személyes közreműködésnek az üzletvezetés és a képviselet ellátása. Az új Gt. alapján a vezető tisztségviselők - e minőségükből fakadó személyes közreműködési kötelezettség híján - kikerültek a minimumbiztosítás, illetve a minimum járulékfizetési kötelezettség alól. Dr. T. Zs. esetében személyes közreműködési kötelezettség a fentiekén túlmenően sem a társasági szerződésben, sem a tagok közötti bármely más megállapodásban nem került rögzítésre. Megállapította a munkaügyi bíróság, hogy a felperes üzletvezetője dr. T. Zs. tehát a vizsgált időszakban nem minősült biztosítottnak, hiszen járulékfizetés sem terhelte. Mindebből következően táppénzre való jogosultságát az üzletvezetőnek nem a jelenlegi, a felperesnél fennálló jogviszonya, hanem az előző foglalkoztatónál fennállt biztosítási jogviszonya alapozta meg.

A munkaügyi bíróság ítélete ellen az alperes élt felülvizsgálati kérelemmel a Pp. 270. § (2) bekezdésére, jogszabálysértésre hivatkozva. Utalt a 2007. november 19-én végzett hatósági szakellenőrzés során felvett jegyzőkönyvben foglaltakra, amelyből kitűnően dr. T. Zs. 2005. március 1-jétől kezdődően kiegészítő tevékenységet nem folytató társas vállalkozónak minősült. Hivatkozott az Ebtv. 43. § (3) bekezdésében és a Tbj. 19. § (5) bekezdésében írt rendelkezésre, valamint arra, hogy utóbb táppénzkülönbözetet folyósítottak dr. T. Zs. részére a felperesnél fennállt biztosítási jogviszonyára figyelemmel, amit át is vett.

Az alperesi álláspont szerint a munkaügyi bíróság tévesen értelmezte a jogszabályokat, és ezzel megsértette a Pp. 206. § (1) bekezdését, mert a rendelkezésre álló tényeket, okirati bizonyítékokat a logika szabályait megsértve okszerűtlenül értékelte és helytelen következtetésre jutott akkor, amikor az alperesi határozatot a másodfokú határozatra is kiterjedően hatályon kívül helyezte. Egyben sérelmezte a perköltség mértékét is.

A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a munkaügyi bíróság ítéletének hatályban tartását kérte, kiemelve a Gt. 91. § (2) bekezdésében írt rendelkezést és azt, hogy dr. T. Zs. biztosított minőségét egyes időszakokban - a módosult jogszabályokra figyelemmel - külön-külön kellett vizsgálni és a jelen eljárás tárgya nem a felvett táppénz összege. Vitatta, hogy a munkaügyi bíróság által megállapított munkadíj összege eltúlzott lenne.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem az alábbi indokok szerint alapos.

A Legfelsőbb Bíróságnak a felülvizsgálati kérelem elbírálása során azt kellett vizsgálnia, hogy a munkaügyi bíróság jogszabálysértés nélkül az eljárásjogi szabályok betartása mellett érdemben - az alkalmazandó jogszabályok helyes értelmezésével - helytálló döntést hozott-e.

A jogvita elbírálása során vizsgálni kellett azt az alapvetően eldöntendő kérdést, hogy a felperesnél beltág dr. T. Zs., aki üzletvezető, társadalombiztosítási jogviszonyban állónak tekintendő-e vagy sem, figyelemmel a jogszabályváltozásokra.

Helyesen idézte a munkaügyi bíróság a Gt. 91. § (2) bekezdésében írt azon rendelkezést, miszerint nem minősül személyes közreműködésnek az üzletvezetés és a képviselet ellátása, valamint a munkaviszonyban, illetve polgári jogi szerződés alapján történő munkavégzés. Ebből azonban helytelenül vonta le azt a következtetést, hogy akkor dr. T. Zs., mint felperesi bt. beltág üzletvezető nem állt társadalombiztosítási jogviszonyban a társadalombiztosítási rendelkezések szerint. Ez a Gt. szabály azt jelenti, hogy ezen időponton túl személyes közreműködést vállaló tagnak a többi taggal való megállapodása a törvény szerint a jövőben nemcsak a társasági szerződésben, hanem azon kívül is bármikor megköthető lesz. Ebből következően a vállalt személyes közreműködés módjának, tartalmának meghatározása a jövőben nem lesz kötelező szerződési tartalom. A törvény egyértelműen megkülönbözteti a tagi munkavégzés alapjául szolgáló különböző jogviszonyokat, amikor kimondja, hogy nem minősül személyes közreműködésnek a munkaviszonyban, valamint a valamely polgári jogi szerződés (megbízás) alapján történő munkavégzés. Nem minősül személyes közreműködésnek az üzletvezetés és a képviselet ellátása sem, hiszen általános rész szabályai szerint a vezető tisztség ellátására a Polgári Törvénykönyv megbízási szerződésre vonatkozó szabályait kell alkalmazni. A törvény alapján tehát személyes közreműködésnek csak a tagsági viszony alapján való tagi részvételt lehet tekinteni, ha az nem valamely más jogviszony keretében történik. Vagyis a Gt. 91. § (2) bekezdése csupán szétválasztja az egyes jogviszonyokat, az egyes tevékenységekhez kötött jogviszonyokat nevesíti és e rendelkezés a társasági szerződés kötelező tartalmára van kihatással. Semmiképpen sem a társadalombiztosítási törvényt mintegy felülírva, annak hatálya alól veszi ki a bt. üzletvezetőt. Különösen nem lehet ekként értelmezni e rendelkezést a Gt. 21. § (2) bekezdésének és 22. § (2) bekezdésének rendelkezéseit figyelembe véve, amely szerint a bt. üzletvezetésre jogosult tagja vezető tisztségviselő és e tevékenységét a Ptk. megbízási szerződésre vonatkozó szabályai szerint látja el.

A Tbj. 5. § (1) és (2) bekezdése szerint a törvény alapján biztosított, az (1) bekezdés g) pontján túl, ...a gazdálkodó

szervezet választott tisztségviselője, gazdasági társaság vezető tisztségviselője... Dr. T. Zs. úgyis mint a felperesi bt. beltagjaként működő üzletvezető, tehát a társadalombiztosítási jogszabályok szerint biztosított volt, ezért az alperes által felhívott Ebtv. 43. § (3) bekezdése szerint kellett a táppénzzel kapcsolatos döntését alperesnek meghoznia és ez adott alapot a Tbj. 19. § (5) bekezdésében írtak alkalmazására, vagyis arra, hogy a felperesi foglalkoztatót a biztosított betegsége miatti keresőképtelensége időtartamára folyósított táppénz egyharmadának megfizetésére kötelezze hozzájárulás címén.

Rámutat a Legfelsőbb Bíróság arra, hogy nincs jelentősége a per eldöntése szempontjából annak, hogy a biztosított úgyis mint a felperes képviselője, üzletvezetője milyen tartalmú jegyzőkönyvet írt alá a hatósági ellenőrzés során, mert az észrevételen túl ez ellen jogorvoslattal nem élhetett, ez nem minősült érdemi döntésnek, és a Legfelsőbb Bíróság éppen így nem értékelte a táppénz folyósításának és felvételének körülményeit sem.

Mindezen indokokra figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogszabály alapvető téves értelmezése miatt hozott jogszabálysértő munkaügyi bírósági ítéletet hatályon kívül helyezte a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján és a felperes keresetét elutasította.

A felperes köteles az alperesnek mind az elsőfokú bírósági, mind a felülvizsgálati eljárásban felmerült perköltségét megfizetni, amelynek összege a perértékhez is igazodik (Pp. 78. § (1) bekezdés).

A per tárgyi illeték- és költségmentes, a perbeli időben hatályos Ebtv. 75/A. §-a szerint, ezért mindkét fokú eljárásban felmerült illetéket a magyar állam viseli.

Budapest, 2011. január 24.

Dr. Zánthy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Patassyné dr. Dualszky Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. bíró

A kiadmány hiteléül:

bírósági írnok